



## La família utòpica és família

**L**a història. Oregón, USA, avui. La família Cash viu en plena natura, lluny de les convencions socials, fins que el suïcidi de la mare els obliga a sortir del niu i enfrontar-se amb els parents i les regles tradicionals.

**La pel·lícula.** De tant en tant, l'Utopia o la concepció d'una societat tan ideal com irrealitzable, treu el nas esperançador en la pantalla.

És el moment per contrastar aquells usos i costums establerts que tot déu dona per bons i que van a missa. El ianqui Matt Ross (Connecticut, 1970), ha escrit i dirigit *Captain Fantastic*, film silvestre, radicalment provocador, amb rabents ganes polèmiques d'encetar debats educatius. O si més no. Que una família de robinsons amb un Pater Família més dur que el sergent de ferro Clint Eastwood, viatgi en un autobús anomenat Steve en busca del cos de la Mare suïcida, fa que el relat deambulli entre l'extremista Discovery Max televisiu i l'ultratòpica *road movie* iniciàtica. Els Cash són una espècie de família Trapp que frapa amb les Variacions Goldberg de Johann Sebastian Bach a mans de Glenn Gould, i que se sap de memòria la Carta Magna. És el que té de bo la

cultura nord-americana: capaç del millor i del ridícul. Per cert, en un moment àlgid d'aquest culebró familiar, naturista, radical, el Pater Família convoca els fills i les filles a celebrar la Diada de Noam Chomsky!, l'activista filòsof donat a maximalismes utòpics. Conforme m'anava calant el plugim anarquista contra el capitalisme salvatge d'una família que

fa bandera antisistema, més tremolava pel desenllaç d'un film contestatari esdevingut, finalment, una amable caricatura populista d'allò que pretenia ser. I el que sempre pregunto, ¿com comença i com acaba la pel·li? En la resposta tindrem la radiografia pulcra del cas. Element-

### 'Captain Fantastic'

Director: Matt Ross. Intèrprets: Viggo Mortensen, George MacKay, Kathryn Hahn, Frank Langella, Erin Moriarty, Ellien Hessmayer. EUA, 2016. 118'. JCA Alpicat.

tal, doctor Watson!

**El tema.** La família com a unitat de lluita. I de consum.

**La imatge.** El policia entrant a sac dins l'autobús familiar, i de com els xavals i les xavales li barren el pas tot cantant.

**La frase.** "Si asumes que no hay esperanza, garantizas que no habrá esperanza", entronitza el fill mitjà de la tribu. Jocs de paraules per tirar endavant com sigui.

**La recomanació.** Indicat per a hippies anys 70, i passerells tan somiatruites com els nois i noies de la CUP.